

1. Könige 2

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτόν καὶ ἐντείλατο τῷ σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων

2 ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔση εἰς ἄνδρα

3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ μουσέως ἵνα συνίης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι

4 ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἐξολεθρευθήσεται σοι ἄνθρωπος ἐπάνωθεν θρόνου ἰσραηλ

5 καὶ γε σὺ ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέν μοι ἰωαβ υἱὸς σαρουϊας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων ἰσραηλ τῷ αβεννηρ υἱῷ νηρ καὶ τῷ αμεσσαϊ υἱῷ ιεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἷμα ἄθῳ ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφί αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ

6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατὰ ξίφος τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἔξοδον

7 καὶ τοῖς υἱοῖς βερζελλι τοῦ γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου

8 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ σεμεϊ υἱὸς γηρα υἱὸς τοῦ ἰεμενι ἐκ βαουριμ καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατὰραν ὀδυνηράν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντήν μου εἰς τὸν ἰορδάνην καὶ ὥμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ

9 καὶ οὐ μὴ ἀθώωσῃς αὐτόν ὅτι ἄνθρωπος σοφὸς εἶ σὺ καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατὰ ξίφος τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἔξοδον

10 καὶ ἐκοιμήθη δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει δαυιδ

11 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν δαυιδ ἐπὶ τὸν ἰσραηλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν ἱερουσαλημ τριάκοντα τρία ἔτη

12 καὶ σαλωμων ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα

13 καὶ εἰσῆλθεν αδωνιας υἱὸς αγγιθ πρὸς βηρσαβεε μητέρα σαλωμων καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ εἰσοδός σου καὶ εἶπεν εἰρήνη

14 λόγος μοι πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον

15 καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς ἰσραηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλείαν καὶ

ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ

16 καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ βηρσαβεε λάλει

17 καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπὸν δὴ πρὸς σαλωμων τὸν βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν αβισακ τὴν σωμανίτιν εἰς γυναῖκα

18 καὶ εἶπεν βηρσαβεε καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ

19 καὶ εἰσῆλθεν βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα σαλωμων λαλήσαι αὐτῷ περὶ αδωνίου καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτήν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ

20 καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς αἴτησαι μῆτερ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε

21 καὶ εἶπεν δοθήτω δὲ αβισακ ἡ σωμανίτις τῷ αδωνία τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα

22 καὶ ἀπεκρίθη σαλωμων ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ᾔτησαι τὴν αβισακ τῷ αδωνία καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ αβιαθαὶ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ ἰωαβ ὁ υἱὸς σαρουϊας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος

23 καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς σαλωμων κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν αδωνιας τὸν λόγον τοῦτον

24 καὶ νῦν ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον δαυὶδ τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον θανατωθήσεται αδωνιας

25 καὶ ἐξαπέστειλεν σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ βαναιου υἱοῦ ἰωδαε καὶ ἀνείλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν αδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

26 καὶ τῷ αβιαθαὶ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς ἀναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἤρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἅπασι τοῖς ἐκακουχῆθαι ὁ πατήρ μου

27 καὶ ἐξέβαλεν σαλωμων τὸν αβιαθαὶ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον ἡλὶ ἐν σιλωμ

28 καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως ἰωαβ τοῦ υἱοῦ σαρουϊας ὅτι ἰωαβ ἦν κεκλικῶς ὀπίσω αδωνίου καὶ ὀπίσω σαλωμων οὐκ ἔκλινεν καὶ ἔφυγεν ἰωαβ εἰς τὸ σκῆνωμα τοῦ κυρίου καὶ κατέσχευεν τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

29 καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαλωμων λέγοντες ὅτι ἔφυγεν ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπέστειλεν σαλωμων πρὸς ἰωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ εἶπεν ἰωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον καὶ ἀπέστειλεν σαλωμων ὁ βασιλεὺς τὸν βαναιου υἱὸν ἰωδαε λέγων πορεύου καὶ ἄνελε αὐτόν καὶ θάψον αὐτόν

30 καὶ ἦλθεν βαναιου υἱὸς ἰωδαε πρὸς ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε καὶ εἶπεν ἰωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι καὶ ἀπέστρεψεν βαναιας υἱὸς ἰωδαε καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν ἰωαβ καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι

31 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκεν καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ θάψεις αὐτὸν καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ ὠρεῖν ἐξέχεεν ἰωαβ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου

32 καὶ ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὥς ἀπήντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὁ πατήρ μου δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν ἀβεννηρ υἱὸν νηρ ἀρχιστράτηγον ἰσραὴλ καὶ τὸν ἀμεσσα υἱὸν ἰεθερ ἀρχιστράτηγον ἰουδα

33 καὶ ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τῷ δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου

34 καὶ ἀπήντησεν βαναιου υἱὸς ἰωδαε τῷ ἰωαβ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ

35 καὶ νῦν μὴ ἀθώωσης αὐτόν ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σὺ καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατάξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾧδου

36 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν σεμεὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ

37 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν κεδρων γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

38 καὶ εἶπεν σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐκάθισεν σεμεὶ ἐν ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη

39 καὶ ἐγενήθη μετὰ τρία ἔτη καὶ ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ σεμεὶ πρὸς ἀγχοὺς υἱὸν μααχα βασιλέα γεθ καὶ ἀπηγγέλη τῷ σεμεὶ λέγοντες ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν γεθ

40 καὶ ἀνέστη σεμεὶ καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γεθ πρὸς ἀγχοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη σεμεὶ καὶ ἤγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ γεθ

41 καὶ ἀπηγγέλη τῷ σαλωμων λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη σεμεὶ ἐξ ἱερουσαλὴμ εἰς γεθ καὶ ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους αὐτοῦ

42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν σεμεὶ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ ἱερουσαλὴμ καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ

43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ

44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμεὶ σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ δαυὶδ τῷ πατρί μου καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου

45 καὶ ὁ βασιλεὺς σαλωμων ἠὺλογημένος καὶ ὁ θρόνος δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα

46 σαλωμων υἱὸς δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰουδα ἐν ἱερουσαλὴμ